

hus og gaa Hobro forbi. Dette med Hensyn til de mindre Kjøbstæders Interesse. — Med Hensyn til Landboernes Interesser i det Hele maa jeg maasse minde om, at den vestlige Del af Himmerland er den frugtbareste og den bedst befolkede, og det er ogsaa den, der ligger længst fra Bane; 1 eller 1½ Mil nærmest den østlige Stambane regne vi jo til dennes Opland. Det er da naturligt at lægge en Bane i den vestlige Del, hvor den kan gjøre mest Nytte. Endvidere vil jo Løgstør-Viborg Banen komme til at betjene et Areal af omtrent 25 Kvadratmil, en Befolkning af omtrent 45,000 Mennesker og ca. 8,300 Tdr. Harkorn, foruden at den vil være til bethdelig Gavn for Hanherred og Vendsyssel, for hele det nordlige Jylland. Det er ikke blot i Himmerlands Interesse, men ogsaa i Han-Herreds og hele Hjørring Amts Interesse at faae Løgstør-Viborg-Banen fremfor en Løgstør-Hobro-Bane. En særlig Grund endnu er, at en Løgstør-Viborg-Bane fører i Retning af Esbjerg. Udførslen fra hele det nordlige Jylland og særlig fra Himmerland gaar enten over Aalborg eller Esbjerg, og en Løgstør-Viborg-Bane vil forføre Veien til Esbjerg med 10 Mil, uden at Banen bliver forlænget fra Viborg, og det har ikke saa lidt at sige for Himmerlands, Han-Herreds og hele Vendsyssels Bedkommende. Det er altsaa i hele det nordlige Jyllands Interesse at Banen faar Retningen Løgstør-Viborg. Han-Herred har endvidere en særlig Interesse i, at det bliver Løgstør-Viborg i Stedet for Løgstør-Hobro. . . .

Formanden: Jeg tror dog at burde gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der foreligger ikke noget Vædringsforslag om en Forandring af Retningslinien, og at det er udenfor Forretningsordenen, naar man kommer ind paa Andet en det, der virkelig lægger for. Jeg har ikke villet afskjære det ærede Medlem Ordet og vil heller ikke gjerne gjøre det nu; det ærede Medlem kan derfor gjerne fortsætte, men for Sølgerens Skyld vil det være heldigt at holde sig til Teksten.

Madsen-Mygdal: Jeg skal rette mig efter den ærede Formand, men maa maasse minde om, at der er en Sætning i Betænkningen, der har givet mig Anledning til at komme ind paa denne Udvikling, idet vi have sagt i Betænkningen: Vel kunde man have ønsket en noget anden Retning for Hobro-Løgstør-Banen o. s. v. Det er denne Sætning, jeg gjerne vilde udbille for det ærede Thing, og jeg har jo Formandens

Tilladelse til at fortsætte; men jeg skal for øvrigt gjøre det saa kort, jeg kan, og ikke opholde det høie Thing ret længe. Om denne noget forandrede Retning af Banen, som jeg har antydet i Betænkningen og her har udtalt mig om, skal jeg endvidere sige, at der er fuldstændig Enighed i Befolkningen der oppe om den, det er jeg berettiget til at udtale. Der er forskellige Meininger med Hensyn til de Sidebaner til den østlige Stambane, men der er kun en Mening om, at Løgstør-Viborg-Projektet er det bedste. Grunden til, at man er kommen ind paa Løgstør-Hobro, ligger langt tilbage i Tiden. Det er 14 Aar siden, at Bevægelsen første Gang blev reist, og da gik Exporten hudpaa navnlig over Hamborg, men efter at Esbjerg Havn er bygget, ere Exportforholdene fuldstændig forandrede, og hvad der passede for 14 Aar siden, passer nu ikke længer. Videre skal jeg ikke udtale mig om Løgstør-Viborg-Projektet eller om Sidebanen til den østlige Stambane. Derimod turde jeg maasse tillade mig en Bemærkning om en anden Retning, som det ser ud til, at Folkethingets Udvalg i Fjor er kommen overens om med den ærede Minister i Følge en Erklæring, som dette Udvalg afgav ved Samlingens Slutning, nemlig en Bane fra Løgstør til Hobro med Retning ad Aarestrup og saa en privat Sidebane til Viborg. Skjøndt jeg anser Løgstør-Viborg-Projektet for det absolut helbigste, kunde jeg dog gaa med til en Løgstør-Hobro-Bane, naar den var bleven forlagt mod Aarestrup, fordi man derved ikke vilde gaa i Veien for, at der enten strax eller ad Aare kom en Forlængelse til Viborg. Naar vi altsaa, uagtet vi staa paa det samme Standpunkt som for 2 Aar siden med Hensyn til dette Baneanlæg, alligevel ikke have gjentaaget vort Forslag fra sidst, er det, fordi vi have anset det for aldeles unyttigt; vi have ikke fundet Tilslutning dertil i Udvalget og havde ikke Udsgit til at faae det gennemført i Salen, da vi ikke fik det gennemført sidst. Hvad der er os om at gjøre, er, at der ikke lægges selve Sagen nogen Hindring i Veien. Derfor stemme vi for det foreliggende Forslag, som det lyder, kun at vi fraraade det forhøiede Tilbud fra Kommunerne. Jeg stemmer for Lovforslaget, som det lyder, skjøndt den foreliggende Retning Hobro-Løgstør efter min Overbevisning er den uhelbigste Linie af alle, er den, der bliver den dyreste pr. Banemil og den mindst nyttevirkende pr. Tønde Harkorn og som Følge deraf vil blive den i Fremtiden mindst rentable. Ikke desto mindre stemme vi for Lovforslaget i den foreliggende Form af Hensyn til at faae